

[Anker Jørgensen]

Det interessante skete, at på sessionen var alle partier i alle de nordiske lande enige om, at det, ministerrådet havde lagt frem i form af retningslinjer, var ganske utilfredsstillende. Forsamlingen gav udtryk for, at man ikke syntes, der for regeringerne var lagt noget frem, der virkelig var konkret, i alt fald ikke konkret nok. Man bad derfor om en egentlig handlingsplan, en slags program for, hvad der på det økonomiske område skulle tages af initiativer i fællesskab, og siden har ministerrådet – og det er vel først og fremmest finansministrene – på udmærket måde arbejdet med tingene.

Nu foreligger der så noget, man med rette kan kalde en handlingsplan for de nordiske lande, og jeg tror, at når der nu ligger et resultat på bordet, skyldes det flere ting.

For det første tror jeg, at forståelsen for et udvidet økonomisk samarbejde også i Norden er voksende. For det andet tror jeg, at det partisamarbejde, der finder sted på nordisk plan, i lighed med det, der foregår i de enkelte nationale parlamenter, virker ansporende på partierne og øger kravet om, at der skal gøres en konkret indsats. Det er i hvert fald en kendsgerning, at forud for handlingsplanens fremlæggelse er der foregået et stort arbejde i partigrupperne. Socialdemokraterne i Norden spillede således ud med en økonomisk handlingsplan, midterpartierne gjorde det senere, og det gjorde de konservative partier i Norden også.

Den handlingsplan, der nu lægges frem til debat på den kommende session, er et kompromis, men jeg tror alligevel, den først og fremmest indebærer, at der skal investeres adskillige milliarder kroner i en fire års periode til fælles bedste.

Der er ingen tvivl om, at det er nemt at pege på alt det, der mangler i denne plan – det kan være miljøpolitik, det kan være kulturpolitik – men det er trods alt lykkedes at opnå enighed. Jeg mener, man med rette kan sige, at der er tale om et gennembrud for det nordiske økonomiske samarbejde. Det er måske det største forsøg, der har set dagens lys, siden man i sin tid kolliderede på tanken om Nordek.

Der er i øvrigt mange parallelle træk i de meget løse samarbejdsformer, der findes i OECD, det noget mere forpligtende samarbejde, der finder sted i EF, og så det samarbejde, der finder sted i Nordisk Råd, og på

en eller anden måde må disse parallelle udviklingstendenser påvirke hinanden, forhåbentlig i retning af et stadig bedre samarbejde i hele Europa.

Som eksempel på en anden stor sag, der har optaget Nordisk Råd, kan jeg nævne forsuringen. Det enorme nedfald af svovl og kulstøv fra bl.a. engelsk industri er et meget stort problem i de nordiske lande. To gange har Nordisk Råd anmodet vore regeringer om at henvende sig til den engelske regering, og vore nordiske regeringer har også fulgt sagen op, men de svar, vi har fået fra den engelske regering, er reelt afvisende. Derfor har Nordisk Råds præsidium så sent som den 30. januar i år igen opfordret statsministrene til at tage sagen op over for den engelske regering. Jeg tror, det bliver nødvendigt at optage direkte forhandlinger med den engelske regering. I præsidiets brev til statsministrene skriver vi, at det engelske regerings-svar er dybt utilfredsstillende.

Arbejdsformerne i det nordiske samarbejde – som jeg sagde det før – har også gennemgået en udvikling til det bedre. Forud for sessionen i 1984 havde en 5 mands komité, hvori bl.a. sad folketingets formand, udarbejdet en rapport om arbejdsformerne i det nordiske samarbejde. Formålet med denne rapport var at komme med ideer og forslag til effektivisering af det nordiske samarbejde.

I den forbindelse kan jeg også sige, at det nye samlede ministerrådssekretariat vil blive placeret i København. Med den placering, Danmark har både i det nordiske og i det europæiske samarbejde, er der efter min opfattelse tale om en markering, der måske også kan virke som en yderligere brobygning mellem Norden og Europa.

Der kan nævnes mange andre ting, som man har beskæftiget sig med i Nordisk Råd. Det gælder det nordiske energisamarbejde, der allerede tog sin begyndelse i 1982, men som bestemt ikke altid har været nogen succes; der har endda været mange skuffelser. Alligevel er det vigtigt for os, at dette kommer i gang, bl.a. af hensyn til naturgassen.

Jeg kunne også nævne samarbejdet med EF om udstødningssagen, jeg kunne nævne det datateknologiske samarbejde, social- og miljøudvalgets arbejde med en arbejdsmiljøkonvention og hele indstillingen, som jo på mange områder er fælles, til den tredje verden, bistanden til udviklingslandene.